

LIETUVOS RESPUBLIKOS VALSTYBINIŲ PENSIJŲ ĮSTATYMAS

1994 m. gruodžio 22 d. Nr. I-730
Vilnius

I. BENDROJI DALIS

1 straipsnis. Lietuvos Respublikos valstybinės pensijos

Lietuvos Respublikoje nustatomos šios valstybinės pensijos:

- 1) Lietuvos Respublikos pirmojo ir antrojo laipsnių valstybinės pensijos;
- 2) nukentėjusiųjų asmenų valstybinės pensijos;
- 3) pareigūnų ir karių valstybinės pensijos;
- 4) mokslininkų valstybinės pensijos;
- 5) teisėjų valstybinės pensijos.

Mokslininkų valstybinės pensijos nustatomos laikinai – iki papildomo mokslininkų pensinio draudimo sistemos sudarymo.

Lietuvos Respublikos pirmojo ir antrojo laipsnių valstybinės pensijos, taip pat nukentėjusiųjų asmenų valstybinės pensijos skiriamos pagal šį įstatymą. Pareigūnų ir karių, mokslininkų bei teisėjų valstybinės pensijos skiriamos pagal specialius įstatymus.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [I-1012](#), 95.07.04, Žin., 1995, Nr. 59-1476 (95.07.19)

Nr. [IX-1013](#), 2002-07-02, Žin., 2002, Nr. 73-3089 (2002-07-19)

Nr. [X-978](#), 2006-12-12, Žin., 2006, Nr. 141-5404 (2006-12-28)

2 straipsnis. Valstybinių pensijų mokėjimo šaltinis ir dydžio matas

Visos valstybinės pensijos mokamos iš Lietuvos Respublikos valstybės biudžeto.

Šio įstatymo 1 straipsnio 1 dalies 1, 2 ir 4 punktuose nurodytų valstybinių pensijų dydžio matas yra valstybinių pensijų bazė. Jos dydis negali būti mažesnis negu 200 litų. Valstybinių pensijų bazę tvirtina Lietuvos Respublikos Vyriausybė Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos teikimu.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [VIII-493](#), 97.11.04, Žin., 1997, Nr. 104-2622 (97.11.19)

Nr. [VIII-907](#), 98.10.22, Žin., 1998, Nr. 98-2709 (98.11.11)

Nr. [X-726](#), 2006-06-22, Žin., 2006, Nr. 77-2970 (2006-07-14)

Nr. [X-978](#), 2006-12-12, Žin., 2006, Nr. 141-5404 (2006-12-28)

Nr. [X-1387](#), 2007-12-18, Žin., 2007, Nr. 138-5646 (2007-12-29)

3 straipsnis. Valstybinių pensijų mokėjimo sąlygos

Asmeniui, turinčiam teisę gauti kelias valstybines pensijas, jo pasirinkimu mokama tik viena iš jų, išskyrus valstybinę našlių ir našlaičių pensiją, kuri taip pat gali būti mokama tik viena su viena iš valstybinių pensijų. Šio įstatymo 14 straipsnio 3 dalyje nurodytiems asmenims nustatyta nukentėjusių asmenų valstybinė našlaičių pensija skiriama ir mokama, jeigu asmuo neturi teisės į kitą nukentėjusių asmenų valstybinę pensiją.

Asmeniui, turinčiam teisę gauti valstybinę našlių pensiją už mirusį valstybinės pensijos, nurodytos šio įstatymo 1 straipsnio 1 dalies 1 ir 3 punktuose, gavėją ir valstybinę socialinio draudimo našlių pensiją, jo pasirinkimu skiriama ir mokama arba valstybinė našlių pensija, arba valstybinė socialinio draudimo našlių pensija.

Kiekvienos šio įstatymo 1 straipsnio 1 dalies 1–5 punktuose nustatytos valstybinės pensijos dydis bei šios pensijos dydžio ir tam pačiam asmeniui paskirtų pagal šio straipsnio 1 dalį valstybinių pensijų ir valstybinių socialinio draudimo pensijų bendra suma vienam asmeniui negali viršyti užpraeito ketvirčio prieš tą mėnesį, už kurį mokama valstybinė pensija, Statistikos departamento prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės paskelbto šalies ūkio vidutinio mėnesinio darbo užmokesčio 1,3 dydžio. Pensijos dydžio ribojimą taiko valstybinę pensiją mokanti institucija.

Susidarius valstybinės pensijos, kurios skyrimas ir (ar) mokėjimas siejamas su asmens draudžiamosiomis pajamomis, kaip jos apibrėžtos Lietuvos Respublikos valstybinio socialinio draudimo įstatyme, permokai dėl to, kad valstybinės pensijos gavėjas turėjo draudžiamųjų pajamų už tą laikotarpį, per kurį jam buvo paskirta ir mokėta pensija, permoka valstybinę pensiją mokančios institucijos vadovo sprendimu išieškoma iš valstybinės pensijos gavėjo ne ginčo tvarka.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [I-1012](#), 95.07.04, *Žin.*, 1995, Nr. 59-1476 (95.07.19)

Nr. [VIII-493](#), 97.11.04, *Žin.*, 1997, Nr. 104-2622 (97.11.19)

Nr. [VIII-1390](#), 99.11.04, *Žin.*, 1999, Nr. 99-2846 (99.11.24)

Nr. [IX-185](#), 2001 02 20, *Žin.*, 2001, Nr. 21-693 (2001 03 09)

Nr. [IX-1013](#), 2002-07-02, *Žin.*, 2002, Nr. 73-3089 (2002-07-19)

Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas, [Nutarimas](#)

2003-12-03, *Žin.*, 2003, Nr. 115-5221 (2003-12-10)

Nr. [X-978](#), 2006-12-12, *Žin.*, 2006, Nr. 141-5404 (2006-12-28)

Nr. [XI-531](#), 2009-12-08, *Žin.*, 2009, Nr. 151-6778 (2009-12-22)

II. LIETUVOS RESPUBLIKOS PIRMOJO IR ANTROJO LAIPSNIŲ VALSTYBINĖS PENSIJOS

4 straipsnis. Teisė gauti Lietuvos Respublikos pirmojo arba antrojo laipsnio valstybinę pensiją

Teisę gauti Lietuvos Respublikos pirmojo arba antrojo laipsnio valstybinę pensiją (toliau – pirmojo arba antrojo laipsnio valstybinę pensiją) turi šie Lietuvos Respublikos piliečiai:

1) asmenys, ypač nusipelnę Lietuvai kurdami bei plėtodami jos valstybingumą, ūkį, kultūrą, mokslą, meną ir sportą, gindami valstybės nepriklausomybę, teritorijos vientisumą ir konstitucinę santvarką;

2) labiausiai pasižymėję neginkluoto pasipriešinimo (rezistencijos) dalyviai – laisvės kovų dalyviai;

3) aukščiausieji valstybės pareigūnai.

Teisę gauti pirmojo laipsnio valstybinę pensiją turi šie Lietuvos Respublikos piliečiai:

1) ginkluoto pasipriešinimo (rezistencijos) dalyviai – kariai savanoriai;

2) olimpinių žaidynių čempionai (aukso medaliai laimėtojai);

Teisę gauti antrojo laipsnio valstybinę pensiją turi šie Lietuvos Respublikos piliečiai:

1 punkto redakcija iki 2010 m. liepos 1 d.:

1) motinos, pagimdžiusios (įvaikinusios) ir išauginusios iki 8 metų bei gerai išauklėjusios 7 ir daugiau vaikų;

1 punkto redakcija nuo 2010 m. liepos 1 d.:

1) motinos, pagimdžiusios (įvaikinusios) 5 ir daugiau vaikų, išauginusios juos iki 8 metų ir gerai išauklėjusios;

2) olimpinių žaidynių prizininkai (sidabro, bronzos medalių laimėtojai), parolimpinių žaidynių čempionai, olimpinių sporto šakų pasaulio čempionai, olimpinių kurčiųjų žaidynių čempionai;

3) asmenys, kuriems teisės aktų nustatyta tvarka suteiktas garbės donoro vardas.

Pirmojo arba antrojo laipsnio valstybinę pensiją skiriama asmenims, jeigu jie yra sukakę Valstybinių socialinio draudimo pensijų įstatyme nustatytą senatvės pensijos amžių (toliau – senatvės pensijos amžius) arba yra pripažinti nedarbingais ar iš dalies darbingais, netekusiais 60 procentų ir daugiau darbingumo (iki 2005 m. liepos 1 d. I ar II grupės invalidais).

Asmenys, dirbę ypatingomis darbo sąlygomis, už kurias skiriama kompensacija pagal Valstybinių socialinio draudimo pensijų įstatymą, turi teisę gauti pirmojo arba antrojo laipsnio valstybinę pensiją likus iki senatvės pensijos amžiaus tiek mėnesių, už kiek mėnesių mokama kompensacija.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [I-1012](#), 95.07.04, *Žin.*, 1995, Nr. 59-1476 (95.07.19)

Nr. [VIII-553](#), 97.12.02, *Žin.*, 1997, Nr. 115-2911 (97.12.17)

Nr. [VIII-771](#), 98.06.09, *Žin.*, 1998, Nr. 56-1546 (98.06.19)

Nr. [IX-1367](#), 2003-03-13, *Žin.*, 2003, Nr. 32-1314 (2003-04-02)

Nr. [IX-1791](#), 2003-10-16, *Žin.*, 2003, Nr. 102-4587 (2003-10-31)

Nr. [IX-2238](#), 2004-05-18, *Žin.*, 2004, Nr. 88-3209 (2004-06-03)

Nr. [X-208](#), 2005-05-19, Žin., 2005, Nr. 71-2554 (2005-06-07)
Nr. [X-1387](#), 2007-12-18, Žin., 2007, Nr. 138-5646 (2007-12-29)
Nr. [X-1768](#), 2008-11-06, Žin., 2008, Nr. 134-5175 (2008-11-22)
Nr. [XI-88](#), 2008-12-19, Žin., 2008, Nr. 149-6014 (2008-12-30)

5 straipsnis. Pirmojo ir antrojo laipsnių valstybinių pensijų skyrimas, panaikinimas ir mokėjimas

Pirmojo laipsnio valstybinę pensiją skiria Vyriausybė pagal Lietuvos Respublikos pirmojo ir antrojo laipsnių valstybinių pensijų skyrimo komisijos teikimą.

Antrojo laipsnio valstybinę pensiją skiria ir sprendimus dėl šios pensijos skyrimo panaikinimo priima Lietuvos Respublikos pirmojo ir antrojo laipsnių valstybinių pensijų skyrimo komisija.

Per vienerius kalendorinius metus negali būti paskirta daugiau kaip 15 pirmojo laipsnio valstybinių pensijų ir daugiau kaip 45 antrojo laipsnio valstybinės pensijos.

Ginkluoto pasipriešinimo (rezistencijos) dalyviams – kariams savanoriams pirmojo laipsnio valstybinę pensiją pagal Lietuvos gyventojų genocido ir rezistencijos tyrimo centro pateiktus sąrašus Vyriausybė skiria, neribodama pirmojo laipsnio valstybinių pensijų skyrimo per kalendorinius metus skaičiaus. Ginkluoto pasipriešinimo (rezistencijos) dalyviams – kariams savanoriams pirmojo laipsnio valstybinės pensijos mokamos neatsižvelgiant į tai, ar jų gavėjai turi draudžiamųjų pajamų, nuo kurių skaičiuojamos ir mokamos valstybinio socialinio pensijų draudimo įmokos.

Olimpinių žaidynių čempionams ir prizininkams, parolimpinių žaidynių čempionams, olimpinių sporto šakų pasaulio čempionams, olimpinių kurčiųjų žaidynių čempionams, garbės donorams pirmojo ir antrojo laipsnių valstybinės pensijos skiriamos neribojant pirmojo ir antrojo laipsnių valstybinių pensijų skyrimo per kalendorinius metus skaičiaus.

Asmenims, teismo nuosprendžiu pripažintiems kaltais už tyčinio nusikaltimo padarymą, pirmojo ar antrojo laipsnio valstybinės pensijos paskyrimas panaikinamas nuo nuosprendžio įsigaliojimo dienos.

7 dalies redakcija iki 2010 m. liepos 1 d.:

Asmenims, kurie po pirmojo ir antrojo laipsnių valstybinių pensijų paskyrimo turi pajamų, nuo kurių skaičiuojamos ir mokamos valstybinio socialinio pensijų draudimo įmokos, arba kurie gauna valstybinio socialinio draudimo ligos (įskaitant ir darbdavio mokamas ligos dienas), motinystės, tėvystės, motinystės (tėvystės), profesinės rehabilitacijos pašalpas ar nedarbo socialinio draudimo išmokas (toliau šiame straipsnyje – draudžiamosios pajamos), paskirtos pensijos nemokamos. Ši nuostata netaikoma ginkluoto pasipriešinimo (rezistencijos) dalyviams – kariams savanoriams pirmojo laipsnio valstybinių pensijų gavėjams, antrojo laipsnio valstybinių pensijų gavėjoms motinoms, pagimdžiusioms (įvaikinusioms) ir išauginusioms iki 8 metų bei gerai išauklejusioms 7 ir daugiau vaikų, garbės donorams. Apie draudžiamųjų pajamų turėjimą pirmojo ir antrojo laipsnių valstybinių pensijų gavėjai privalo pranešti pensiją jiems moka institucijai per 10 dienų nuo šių pajamų atsiradimo dienos. Jeigu apie šias pajamas laiku nepranešama ir dėl to permokama pensija, permokėtos pensijos suma išieškoma iš pensijos gavėjo Valstybinių socialinio draudimo pensijų įstatymo ir kitų įstatymų nustatyta tvarka.

7 dalies redakcija nuo 2010 m. liepos 1 d.:

Asmenims, kurie po pirmojo ir antrojo laipsnių valstybinių pensijų paskyrimo turi pajamų, nuo kurių skaičiuojamos ir mokamos valstybinio socialinio pensijų draudimo įmokos, arba kurie gauna valstybinio socialinio draudimo ligos (įskaitant ir darbdavio mokamas ligos dienas), motinystės, tėvystės, motinystės (tėvystės), profesinės rehabilitacijos pašalpas ar nedarbo socialinio draudimo išmokas (toliau šiame straipsnyje – draudžiamosios pajamos), paskirtos pensijos nemokamos. Ši nuostata netaikoma ginkluoto pasipriešinimo (rezistencijos) dalyviams – kariams savanoriams pirmojo laipsnio valstybinių pensijų gavėjams, antrojo laipsnio valstybinių pensijų gavėjoms šio įstatymo 4 straipsnio trečiosios dalies 1 punkte nurodytoms motinoms, garbės donorams. Apie draudžiamųjų pajamų turėjimą pirmojo ir antrojo laipsnių valstybinių pensijų gavėjai privalo pranešti pensiją jiems moka institucijai per 10 dienų nuo šių pajamų atsiradimo dienos. Jeigu apie šias pajamas laiku nepranešama ir dėl to permokama pensija, permokėtos pensijos suma išieškoma iš pensijos gavėjo Valstybinių socialinio draudimo pensijų įstatymo ir kitų įstatymų nustatyta tvarka.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [I-1123](#), 95.12.12, Žin., 1995, Nr. 102-2282 (95.12.15)
Nr. [VIII-493](#), 97.11.04, Žin., 1997, Nr. 104-2622 (97.11.19)
Nr. [VIII-553](#), 97.12.02, Žin., 1997, Nr. 115-2911 (97.12.17)

Nr. [VIII-771](#), 98.06.09, Žin., 1998, Nr. 56-1546 (98.06.19)
Nr. [IX-114](#), 2000 12 21, Žin., 2000, Nr. 111-3578 (2000 12 29)
Nr. [IX-1367](#), 2003-03-13, Žin., 2003, Nr. 32-1314 (2003-04-02)
Nr. [IX-1791](#), 2003-10-16, Žin., 2003, Nr. 102-4587 (2003-10-31)
Nr. [IX-2238](#), 2004-05-18, Žin., 2004, Nr. 88-3209 (2004-06-03)
Nr. [IX-2539](#), 2004-11-04, Žin., 2004, Nr. 171-6299 (2004-11-26)
Nr. [X-208](#), 2005-05-19, Žin., 2005, Nr. 71-2554 (2005-06-07)
Nr. [X-671](#), 2006-06-08, Žin., 2006, Nr. 72-2687 (2006-06-28)
Nr. [X-1387](#), 2007-12-18, Žin., 2007, Nr. 138-5646 (2007-12-29)
Nr. [X-1768](#), 2008-11-06, Žin., 2008, Nr. 134-5175 (2008-11-22)
Nr. [XI-88](#), 2008-12-19, Žin., 2008, Nr. 149-6014 (2008-12-30)

6 straipsnis. Lietuvos Respublikos pirmojo ir antrojo laipsnių valstybinių pensijų skyrimo komisija

Lietuvos Respublikos pirmojo ir antrojo laipsnių valstybinių pensijų skyrimo komisija veikia prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos.

Komisiją sudaro vienuolika narių: socialinės apsaugos ir darbo ministras (komisijos pirmininkas), socialinės apsaugos ir darbo viceministras (komisijos pirmininko pavaduotojas), keturi ministrai ir penki visuomenės atstovai – visuomenės gerbiami ir vertinami žmonės, atstovaujantys skirtingoms veiklos sritims. Komisijos sudėtį socialinės apsaugos ir darbo ministro teikimu tvirtina Lietuvos Respublikos Vyriausybė. Komisijos sudėtis kas dveji metai atnaujinama ne mažiau kaip trečdaliu narių. Į komisijos posėdžius gali būti kviečiami ekspertai, kurie turi patariamojo balso teisę.

3 dalies redakcija iki 2010 m. liepos 1 d.:

Komisija nagrinėja Lietuvos Respublikos aukščiausiosios valdžios – Respublikos Prezidento, Seimo Pirmininko, Ministro Pirmininko ir valdymo institucijų, taip pat Lietuvos gyventojų genocido ir rezistencijos tyrimo centro pateiktus prašymus skirti pirmojo ar antrojo laipsnio valstybinę pensiją. Taip pat komisija nagrinėja savivaldybių arba apskričių viršininkų administracijos teikimus skirti antrojo laipsnio valstybines pensijas motinoms, pagimdžiusioms (įvaikinusioms) ir išauginusioms iki 8 metų bei gerai išauklėjusioms 7 ir daugiau vaikų. Teikimai skirti pirmojo ar antrojo laipsnio valstybinę pensiją pateikiami Lietuvos Respublikos pirmojo ir antrojo laipsnių valstybinių pensijų skyrimo ir mokėjimo nuostatų nustatyta tvarka.

3 dalies redakcija nuo 2010 m. liepos 1 d.:

Komisija nagrinėja Lietuvos Respublikos aukščiausiosios valdžios – Respublikos Prezidento, Seimo Pirmininko, Ministro Pirmininko ir valdymo institucijų, taip pat Lietuvos gyventojų genocido ir rezistencijos tyrimo centro pateiktus prašymus skirti pirmojo ar antrojo laipsnio valstybinę pensiją. Taip pat komisija nagrinėja savivaldybių administracijos teikimus skirti antrojo laipsnio valstybines pensijas motinoms, pagimdžiusioms (įvaikinusioms) ir išauginusioms iki 8 metų bei gerai išauklėjusioms 7 ir daugiau vaikų. Teikimai skirti pirmojo ar antrojo laipsnio valstybinę pensiją pateikiami Lietuvos Respublikos pirmojo ir antrojo laipsnių valstybinių pensijų skyrimo ir mokėjimo nuostatų nustatyta tvarka.

Komisija veikia vadovaudamasi šiuo įstatymu ir Lietuvos Respublikos pirmojo ir antrojo laipsnių valstybinių pensijų skyrimo ir mokėjimo nuostatais, tvirtinamais Vyriausybės.

5 dalies redakcija iki 2010 m. liepos 1 d.:

Komisija turi teisę skirti antrojo laipsnio valstybinę pensiją savivaldybių arba apskričių viršininkų administracijos teikimu motinoms, pagimdžiusioms (įvaikinusioms) ir išauginusioms iki 8 metų bei gerai išauklėjusioms 7 ir daugiau vaikų (toliau šiame straipsnyje – daugiavaikė motina), netaikydama šio įstatymo 5 straipsnio trečiojoje dalyje nurodytų apribojimų. Komisija taip pat turi teisę priimti sprendimą skirti nuo 2005 m. sausio 1 d. antrojo laipsnio valstybinę pensiją daugiavaikėi motinai, jeigu daugiavaikė motina 2005 m. sausio 1 d. atitiko šios pensijos skyrimo sąlygas ir jeigu Komisija gavo savivaldybės arba apskrities viršininko administracijos teikimą su visais būtiniais nurodytais pensijai skirti dokumentais ne vėliau kaip iki 2005 m. liepos 1 d. Daugiavaikių motinų pagimdytų (įvaikintų) ir išaugintų vaikų gero išauklėjimo bei pačių motinų elgesio vertinimo kriterijų ir sąlygų teisei į antrojo laipsnio valstybinę pensiją nustatyti aprašą tvirtina Vyriausybė. Šiuo aprašu privalo vadovautis savivaldybių ir apskričių viršininkų administracijos, teikdamos pasiūlymus dėl antrojo laipsnio valstybinių pensijų skyrimo daugiavaikėms motinoms, taip pat Komisija, priimdama

sprendimus dėl šių motinų teisės gauti antrojo laipsnio valstybinę pensiją. Savivaldybių ir apskričių viršininkų administracijos, kurių teikimu šios pensijos buvo paskirtos motinoms, neatitinkančioms antrojo laipsnio valstybinių pensijų skyrimo sąlygų, įstatymų nustatyta tvarka privalo atlyginti Lietuvos Respublikos valstybės biudžetui žalą, padarytą iki šios pensijos mokėjimo nutraukimo.

5 dalies redakcija nuo 2010 m. liepos 1 d.:

Komisija turi teisę skirti antrojo laipsnio valstybinę pensiją savivaldybių administracijos teikimu motinoms, pagimdžiusioms (įvaikinusioms) ir išauginusioms iki 8 metų bei gerai išauklėjusioms 7 ir daugiau vaikų (toliau šiame straipsnyje – daugiavaikė motina), netaikydama šio įstatymo 5 straipsnio trečiojoje dalyje nurodytų apribojimų. Komisija taip pat turi teisę priimti sprendimą skirti nuo 2005 m. sausio 1 d. antrojo laipsnio valstybinę pensiją daugiavaikėi motinai, jeigu daugiavaikė motina 2005 m. sausio 1 d. atitiko šios pensijos skyrimo sąlygas ir jeigu komisija gavo savivaldybės administracijos teikimą su visais būtinais nurodytai pensijai skirti dokumentais ne vėliau kaip iki 2005 m. liepos 1 d. Daugiavaikių motinų pagimdytų (įvaikintų) ir išauginėtų vaikų gero išauklėjimo bei pačių motinų elgesio vertinimo kriterijų ir sąlygų teisei į antrojo laipsnio valstybinę pensiją nustatyti aprašą tvirtina Vyriausybė. Šiuo aprašu privalo vadovautis savivaldybių administracijos, teikdamos pasiūlymus dėl antrojo laipsnio valstybinių pensijų skyrimo daugiavaikėms motinoms, taip pat Komisija, priimdama sprendimus dėl šių motinų teisės gauti antrojo laipsnio valstybinę pensiją. Savivaldybių administracijos, kurių teikimu šios pensijos buvo paskirtos motinoms, neatitinkančioms antrojo laipsnio valstybinių pensijų skyrimo sąlygų, įstatymų nustatyta tvarka privalo atlyginti Lietuvos Respublikos valstybės biudžetui žalą, padarytą iki šios pensijos mokėjimo nutraukimo.

Komisija taip pat turi teisę Lietuvos gyventojų genocido ir rezistencijos tyrimo centro teikimu skirti pirmojo arba antrojo laipsnio valstybinę pensiją labiausiai pasižymėjusiems pasipriešinimo 1940-1990 metų okupacijoms dalyviams, neribodama pirmojo arba antrojo laipsnio valstybinių pensijų skyrimo per kalendorinius metus skaičiaus.

Komisija taip pat turi teisę Krašto apsaugos ministerijos teikimu skirti pirmojo arba antrojo laipsnio valstybinę pensiją 1918-1920 metų nepriklausomybės kovų kariams savanoriams, neribodama pirmojo arba antrojo laipsnio valstybinių pensijų skyrimo per kalendorinius metus skaičiaus.

7 dalis netenka galios nuo 2010 m. liepos 1 d.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [I-1012](#), 95.07.04, Žin., 1995, Nr. 59-1476 (95.07.19)
Nr. [VIII-152](#), 97.03.25, Žin., 1997, Nr. 30-708 (97.04.09)
Nr. [VIII-553](#), 97.12.02, Žin., 1997, Nr. 115-2911 (97.12.17)
Nr. [IX-2238](#), 2004-05-18, Žin., 2004, Nr. 88-3209 (2004-06-03)
Nr. [X-208](#), 2005-05-19, Žin., 2005, Nr. 71-2554 (2005-06-07)
Nr. [X-1387](#), 2007-12-18, Žin., 2007, Nr. 138-5646 (2007-12-29)
Nr. [X-1768](#), 2008-11-06, Žin., 2008, Nr. 134-5175 (2008-11-22)
Nr. [XI-88](#), 2008-12-19, Žin., 2008, Nr. 149-6014 (2008-12-30)
Nr. [XI-531](#), 2009-12-08, Žin., 2009, Nr. 151-6778 (2009-12-22)

7 straipsnis. Lietuvos Respublikos valstybinės pensijos aukščiausiesiems valstybės pareigūnams

Asmenims, buvusiems Lietuvos Respublikos Seimo Pirmininku, Ministru Pirmininku, Aukščiausiojo Teismo pirmininku, Konstitucinio Teismo pirmininku, skiriama pirmojo laipsnio valstybinė pensija, jei jie bent dvejus metus ėjo šioje dalyje išvardytas pareigas. Pensija šiems asmenims skiriama, kai jie sukanka senatvės pensijos amžių arba yra pripažinti nedarbingais ar iš dalies darbingais, netekusiais 60 procentų ir daugiau darbingumo (iki 2005 m. liepos 1 d. – I ar II grupės invalidais).

Šiame straipsnyje išvardintiems asmenims paskirtoms pirmojo laipsnio valstybinėms pensijoms netaikomi šio įstatymo 5 straipsnio trečiojoje dalyje nurodyti apribojimai.

Šiame straipsnyje nurodytiems asmenims Lietuvos Respublikos valstybinės pensijos negali būti skiriamos, o paskirtosios turi būti panaikinamos, jei jie atleisti iš pareigų apkaltos tvarka arba po atleidimo iš pareigų buvo teisti už tyčinio nusikaltimo padarymą.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [VIII-1730](#), 2000.06.13, Žin., 2000, Nr. 52-1487 (2000.06.28)
Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas, Nutarimas
2002-06-19, Žin., 2002, Nr. 62-2515 (2002-06-21)
Nr. [X-208](#), 2005-05-19, Žin., 2005, Nr. 71-2554 (2005-06-07)

8 straipsnis. Pirmojo ir antrojo laipsnių valstybinių pensijų dydis ir šių pensijų mokėjimas jų gavėjams mirus

Pirmojo laipsnio valstybinė pensija yra keturių valstybinių pensijų bazių dydžio.

Antrojo laipsnio valstybinė pensija yra dviejų valstybinių pensijų bazių dydžio.

Pirmojo ar antrojo laipsnio valstybinės pensijos gavėjui mirus, pensija išmokama jį palaidojusiems asmenims už mirties mėnesį, jei ji dar nebuvo išmokėta, ir dar paskirtos pensijos už vieną mėnesį dydžio suma.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [VIII-493](#), 97.11.04, Žin., 1997, Nr. 104-2622 (97.11.19)

Nr. [X-978](#), 2006-12-12, Žin., 2006, Nr. 141-5404 (2006-12-28)

Nr. [XI-531](#), 2009-12-08, Žin., 2009, Nr. 151-6778 (2009-12-22)

9 straipsnis. Valstybinės našlių ir našlaičių pensijos

Pirmojo ar antrojo laipsnio valstybinės pensijos gavėjui mirus, jo sutuoktiniui (toliau – našlė arba našlys) ir (ar) vaikams (įvaikiams) skiriama valstybinė našlių ir našlaičių pensija, jeigu jie yra Lietuvos Respublikos piliečiai. Sprendimą dėl valstybinės našlių ir našlaičių pensijos skyrimo priima komisijos pirmininkas arba jo įgaliotas komisijos pirmininko pavaduotojas.

Teisę gauti valstybinę našlių pensiją turi našlė arba našlys, kurie:

1) sukako senatvės pensijos amžių ar buvo pripažinti nedarbingais ar iš dalies darbingais (iki 2005 m. liepos 1 d. – invalidais) iki sutuoktinio mirties arba sukako tokį amžių ar pripažinti nedarbingais ar iš dalies darbingais (iki 2005 m. liepos 1 d. – invalidais) per 5 metus po sutuoktinio mirties;

2) augina mirusio asmens vaikus (įvaikius) iki 18 metų (nustatyta tvarka įregistruotų bendrojo lavinimo ir profesinių mokyklų dieninių skyrių moksleivius – iki šių mokyklų baigimo, bet ne ilgiau, negu kol jiems sukaks 19 metų), taip pat slaugantys namuose mirusiojo vaikus (įvaikius), kuriems nustatyta 75–100 procentų netekto darbingumo (iki 2005 m. liepos 1 d. – I invalidumo grupė), jeigu šie vaikai (įvaikiai) buvo pripažinti neįgaliaisiais (iki 2005 m. liepos 1 d. – invalidais) iki jiems sukankant 18 metų;

3) sukako senatvės pensijos amžių ar buvo pripažinti nedarbingais ar iš dalies darbingais (iki 2005 m. liepos 1 d. – invalidais) tuo metu, kai augino mirusio asmens vaikus (įvaikius) iki 18 metų (nustatyta tvarka įregistruotų bendrojo lavinimo ir profesinių mokyklų dieninių skyrių moksleivius – iki šių mokyklų baigimo, bet ne ilgiau, negu kol jiems sukaks 19 metų), taip pat slaugė namuose mirusiojo vaikus (įvaikius), kuriems nustatyta 75–100 procentų netekto darbingumo (iki 2005 m. liepos 1 d. – I invalidumo grupė), jeigu šie vaikai (įvaikiai) buvo pripažinti neįgaliaisiais (iki 2005 m. liepos 1 d. – invalidais) iki jiems sukankant 18 metų.

Jei nėra šio straipsnio 2 dalyje išvardytų asmenų, teisę gauti valstybinę našlių pensiją turi Civilinio kodekso nustatyta tvarka pripažintas globėju (rūpintoju) asmuo, auginantis mirusio asmens vaikus (įvaikius) iki 18 metų (bendrojo lavinimo ir profesinių mokyklų dieninių skyrių moksleivius – iki šių mokyklų baigimo, bet ne ilgiau, negu kol jiems sukaks 19 metų), taip pat nustatyta tvarka pripažintas globėju asmuo, slaugantis namuose mirusiojo vaikus (įvaikius), kuriems nustatyta 75–100 procentų netekto darbingumo (iki 2005 m. liepos 1 d. – I invalidumo grupė), jeigu šie vaikai (įvaikiai) buvo pripažinti neįgaliaisiais (iki 2005 m. liepos 1 d. – invalidais) iki jiems sukankant 18 metų.

Teisė gauti valstybinę našlių pensiją išlieka, kai po šios pensijos paskyrimo darbingais pripažinti našlė arba našlys vėl pripažįstami nedarbingais ar iš dalies darbingais nepraėjus 3 metams nuo dienos, kurią buvo nutrauktas valstybinės našlių pensijos mokėjimas, taip pat kai nedarbingu ar iš dalies darbingu (iki 2005 m. liepos 1 d. – invalidu) pripažinti našlė arba našlys senatvės pensijos amžių sukanca valstybinės našlių pensijos gavimo laikotarpiu.

Valstybinės našlių pensijos dydis yra 20 procentų mirusiam asmeniui priklausiusios valstybinės pensijos dydžio.

Teisę gauti valstybinę našlaičių pensiją turi mirusiojo (arba nustatyta tvarka pripažinto mirusiu ar nežinia kur esančiu) vaikai (įvaikiai) iki 18 metų, vyresni kaip 18 metų, jeigu jie pripažinti neįgaliaisiais (iki 2005 m. liepos 1 d. – invalidais) iki 18 metų ir visą laiką nuo 18 metų sukahties yra nedarbingi ar iš dalies darbingi (invalidai), taip pat nustatyta tvarka įregistruotų bendrojo lavinimo bei aukštųjų ir profesinių mokyklų dieninių skyrių studentai ir moksleiviai – iki šių mokyklų baigimo, bet ne ilgiau, negu kol jiems sukaks 24 metai.

Mirusiojo vaikams (įvaikiams), turintiems teisę gauti valstybinę našlaičių pensiją, ši teisė išlieka ir tada, kai juos kas nors įvaikina.

Asmeniui, turinčiam teisę gauti valstybinę našlaičių pensiją, ši pensija skiriama 30 procentų mirusiam priklausiusios valstybinės pensijos dydžio, jeigu teisę gauti valstybinę našlaičių pensiją turi vienas našlaitis. Jei tokią teisę turi daugiau našlaičių, kiekvienam skiriama po lygiai, bet ne daugiau kaip po 30 procentų ir ne daugiau kaip 80 procentų viso valstybinės pensijos dydžio. Tuo atveju, kai nėra asmenų, turinčių teisę gauti valstybinę našlių pensiją, kiekvienam našlaičiui skiriama po lygiai, bet ne daugiau kaip po 30 procentų mirusiajam priklausiusios valstybinės pensijos dydžio ir ne daugiau kaip 100 procentų šios pensijos dydžio.

Šio straipsnio nuostatos taip pat taikomos mirus asmeniui, kuris pagal šio įstatymo 7 straipsnį būtų turėjęs teisę gauti valstybinę pensiją kaip sukakęs senatvės pensijos amžių.

Našlė arba našlys, neturėjęs su mirusiu sutuoktiniu vaikų, turi teisę gauti valstybinę našlių pensiją tik tuo atveju, jei nuo santuokos įregistravimo nustatyta tvarka iki sutuoktinio mirties dienos praėjo ne mažiau kaip 5 metai. Našlei ar našliui, gaunančiam valstybinę našlių pensiją, šios pensijos mokėjimas nutraukiamas dar kartą susituokus.

Kiti valstybinių našlių ir našlaičių pensijų skyrimo ir mokėjimo klausimai, nereglamentuoti šiame įstatyme, sprendžiami laikantis Valstybinių socialinio draudimo pensijų įstatyme bei Valstybinių socialinio draudimo pensijų skyrimo ir mokėjimo nuostatuose, nustatytos valstybinių socialinio draudimo pensijų skyrimo ir mokėjimo tvarkos, taip pat Lietuvos Respublikos pirmojo ir antrojo laipsnių valstybinių pensijų skyrimo ir mokėjimo nuostatų nustatyta tvarka.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [VIII-771](#), 98.06.09, Žin., 1998, Nr. 56-1546 (98.06.19)

Nr. [X-978](#), 2006-12-12, Žin., 2006, Nr. 141-5404 (2006-12-28)

Nr. [X-1387](#), 2007-12-18, Žin., 2007, Nr. 138-5646 (2007-12-29)

10 straipsnis. Nuostatos dėl pirmojo ir antrojo laipsnių valstybinių pensijų bei personalinių pensijų mokėjimo

Pirmojo ir antrojo laipsnių valstybinės pensijos skiriamos ir mokamos nuo 1995 metų sausio 1 dienos, vadovaujantis šiuo įstatymu ir Lietuvos Respublikos pirmojo ir antrojo laipsnių valstybinių pensijų skyrimo ir mokėjimo nuostatais, tvirtinamais Vyriausybės.

Lietuvos Respublikos pirmojo ir antrojo laipsnių valstybinių pensijų skyrimo komisija iki 1995 metų liepos 1 dienos turi iš naujo apsvarstyti iki šio įstatymo įsigaliojimo paskirtas Lietuvos Respublikos personalines bei respublikines ir vietinės reikšmės personalines pensijas (toliau - personalinės pensijos). Pensijos, komisijos sprendimu pripažintos pirmojo arba antrojo laipsnio valstybinėmis pensijomis, mokamos nuo 1995 metų sausio 1 dienos ir yra šiame įstatyme nustatyto dydžio. Šioms pensijoms netaikomi šio įstatymo 5 straipsnio trečiosios dalies apribojimai.

Personalinių pensijų gavėjams, kuriems komisijos sprendimu nepripažįstama teisė gauti pirmojo ar antrojo laipsnio valstybinę pensiją, taikoma tokia pensijų mokėjimo tvarka:

1) jei personalinės pensijos gavėjas turi teisę gauti didesnę pirmojo arba antrojo laipsnio valstybinę pensiją, didesnę valstybinę socialinio draudimo pensiją ar kartu abi šias pensijas, kurių suma būtų didesnė už personalinę pensiją, arba jis tokią teisę įgyja vėliau, nuo šios teisės įgijimo jo pasirinkimu mokama personalinė pensija arba kita pensija;

2) jei personalinės pensijos gavėjas turi teisę gauti mažesnę pirmojo arba antrojo laipsnio valstybinę ar valstybinę socialinio draudimo pensiją arba iš viso neturi teisės šių pensijų gauti, toliau mokama ankstesnė personalinė pensija, kuri indeksuojama kartu ir tiek pat kaip valstybinių pensijų bazė.

Jei asmeniui mokama personalinė pensija ir jis tuo pat metu turi teisę gauti mažesnę valstybinę socialinio draudimo pensiją, šios valstybinės socialinio draudimo pensijos suma pervedama valstybės biudžetui iš valstybinio socialinio draudimo fondo.

Personalinės pensijos, paskirtos iki šio įstatymo įsigaliojimo, mokamos vadovaujantis šiuo įstatymu ir Lietuvos Respublikos pirmojo ir antrojo laipsnių valstybinių pensijų skyrimo ir mokėjimo nuostatais.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [VIII-493](#), 97.11.04, Žin., 1997, Nr. 104-2622 (97.11.19)

III. NUKENTĖJUSIŲJŲ ASMENŲ VALSTYBINĖS PENSIJOS

11 straipsnis. Asmenys, turintys teisę gauti nukentėjusiųjų asmenų valstybines

pensijas

Nukentėjusiųjų asmenų valstybines pensijas turi teisę gauti Lietuvos Respublikos piliečiai, kurių duomenys apie gyvenamąją vietą Lietuvos Respublikoje, o neturinčių gyvenamosios vietos – apie savivaldybę, kurioje jie gyvena, yra įrašyti į Lietuvos Respublikos gyventojų registrą ir kurie negauna iš kitos valstybės panašaus pobūdžio pensijos (išskyrus socialinio draudimo pensiją) ar kitokios nuolatinės kompensacinės išmokos:

1) kurie tapo invalidais dėl 1991 metų sausio 11–13 dienomis vykdytos agresijos ir po to buvusių įvykių, taip pat Lietuvos Respublikos nepriklausomybės gynėjai, sužaloti 1991 metų sausio 11–13 dienomis ir po to vykdytos SSRS agresijos, bet dėl to netapę invalidais, pateikę savivaldybės institucijos išduotą pažymėjimą, patvirtinantį nurodytą teisinį statusą, bei Lietuvos Respublikos generalinės prokuratūros išduotą pažymą, patvirtinančią sužalojimo, padaryto ginant Lietuvos Respublikos laisvę 1991 metais, faktą;

2) Politiniai kaliniai, tremtiniai ir buvę beglobiai vaikai, pateikę Lietuvos Respublikos teisėsaugos institucijų išduotus dokumentus (reabilitacijos pažymas), patvirtinančius politinių kalinių ir tremtinių teisių atkūrimą, arba Lietuvos gyventojų genocido ir rezistencijos tyrimo centro išduotus nuo okupacijų nukentėjusio asmens – politinio kalinio, tremtinio ar buvusio beglobio vaiko teisinio statuso pažymėjimus;

3) pasipriešinimo 1940–1990 metų okupacijoms (rezistencijos) dalyviai – laisvės kovų dalyviai, kuriems įstatymų nustatyta tvarka yra pripažintas šis statusas;

4) kurie Antrojo pasaulinio karo metais buvo išvežti priverstiniais darbams (taip pat ten gimę ar kartu su jais buvę nepilnamečiai šeimos nariai) arba buvo getuose, koncentracijos ar kitokio tipo prievartinėse stovyklose;

5) kurie Antrojo pasaulinio karo metais tarnavo antihitlerinės koalicijos valstybių veikiančiose armijose, partizanų būriuose ar junginiuose;

6) kurie dalyvavo likviduojant Černobylio atominės elektrinės avarijos padarinius;

7) kurie tapo invalidais būtiniosios karinės tarnybos ar karinių mokymų sovietinėje armijoje (1945 07 22–1991 12 31) metu arba vėliau buvo pripažinti nedarbingais ar iš dalies darbingais (iki 2005 m. liepos 1 d. – invalidais) dėl ligų, susijusių su karine tarnyba;

8) kurie būtiniosios karinės tarnybos ar karinių mokymų sovietinėje armijoje metu atliko tarnybą Afganistane;

9) asmenys, pagal Sovietų Sąjungos ir nacistinės Vokietijos 1941 m. sausio 10 d. susitarimą dėl gyventojų mainų atkelti į Lietuvą, pateikę Lietuvos gyventojų genocido ir rezistencijos tyrimo centro pagal Asmenų, nukentėjusių nuo 1939–1990 metų okupacijų, teisinio statuso įstatymo 5⁽¹⁾ straipsnio 1 dalies 1 punktą išduotus nuo okupacijų nukentėjusio asmens-perkeltojo pažymėjimus;

10) nuo minų ir sprogmenų nukentėję asmenys, kuriems iki 2005 m. liepos 1 d. teisės aktų nustatyta tvarka buvo pripažintas I, II ar III grupės invalidumas nuo vaikystės dėl sužeidimo, kontūzijos arba suluošinimo, susijusių su kovos veiksmais Antrojo pasaulinio karo metais arba su šio karo padariniais, pateikę Lietuvos gyventojų genocido ir rezistencijos tyrimo centro pagal Lietuvos Respublikos asmenų, nukentėjusių nuo 1939–1990 metų okupacijų, teisinio statuso įstatymo 7 straipsnio 1 dalies 1 punkto a papunktį išduotus nuo okupacijų nukentėjusio asmens pažymėjimus.

Nukentėjusiųjų asmenų valstybines pensijas šiame įstatyme nustatytais sąlygomis taip pat turi teisę gauti tėvai, sutuoktiniai ir vaikai:

1) asmenų, žuvusių dėl 1991 metų sausio 11 - 13 dienomis vykdytos agresijos ir po to buvusių įvykių;

2) asmenų, žuvusių pasipriešinimo 1940-1990 metų okupacijoms (rezistencijos) veiksmų metu, taip pat nužudytų ir mirusių neteisėto kalinimo ar tremties metu;

3) asmenų, žuvusių ar mirusių dėl Černobylio atominės elektrinės avarijos padarinių likvidavimo;

4) asmenų, žuvusių ar mirusių būtiniosios karinės tarnybos ar karinių mokymų sovietinėje armijoje (1945 07 22 - 1991 12 31) metu arba vėliau mirusių dėl ligų, susijusių su karine tarnyba.

Getų, koncentracijos ar kitokio tipo prievartinių stovyklų sąrašą tvirtina Lietuvos gyventojų genocido ir rezistencijos tyrimo centras.

****Nukentėjusiųjų asmenų valstybinės pensijos neskiriamos šio straipsnio pirmosios dalies 2-7 punktuose ir antrosios dalies 2-4 punktuose nurodytiems asmenims, jeigu jie nuo 1939 m. kovo 23 d. (Klaipėdos krašto okupacijos) iki 1990 m. kovo 11 d., o šios dalies 2, 6, 7 ir 9 punktuose išvardytose struktūrose - faktinio šių struktūrų veikimo metu) tarnavo ar dirbo:***

1) naikintojų (stribų) batalionuose, liaudies gynėjų būriuose ar junginiuose, priklausiusiuose SSRS vidaus reikalų liaudies komisariato (NKVD) Kovos su banditizmu skyriui (nuo 1946 m. kovo pabaigos - Kovos su banditizmu valdybai), o nuo 1947 m. vasario 4 d. perduotuose SSRS valstybės saugumo ministerijai (MGB);

2) SSRS vidaus reikalų liaudies komisariato (NKVD), SSRS vidaus reikalų ministerijos (MVD), SSRS valstybės saugumo liaudies komisariato (NKGB), SSRS valstybės saugumo ministerijos (MGB), SSRS valstybės saugumo komiteto (KGB) struktūrose, taip pat šių struktūrų padaliniuose, valdybose, įstaigose ar tarnybose;

3) Lietuvos teritorijoje 1941-1944 metais veikusiuose sovietinių desantininkų, partizanų būriuose ar junginiuose, jeigu šie būriai ar junginiai arba atskiri jiems priklausę asmenys dalyvavo vykdant karo nusikaltimus, nusikaltimus žmonijai ir Lietuvos gyventojų genocidą;

4) 1939 metais - Klaipėdos krašte ir 1941-1944 metais - Lietuvos teritorijoje veikusiose nacistinės Vokietijos okupacinio režimo represinėse struktūrose: Vokietijos valstybės saugumo policijoje - Sicherheitspolizei (Sipo) ir Vokietijos valstybės saugumo tarnyboje - Sicherheitsdienst (SD) bei Vokietijos valstybės slaptojoje policijoje - Geheime Staatspolizei (Gestapo), taip pat Vokiečių viešojoje policijoje;

5) SSRS gynybos liaudies komisariato 3-iosios valdybos, Vidaus reikalų liaudies komisariato (NKVD) 3-iojo skyriaus, Gynybos liaudies komisariato Vyriausiosios kontržvalgybos valdybos ("Smerč"), NKVD Kontržvalgybos skyriaus ("Smerč") tarnybose;

6) SSRS vidaus reikalų liaudies komisariato (NKVD), Vidaus reikalų ministerijos (MVD) ir Valstybės saugumo ministerijos (MGB) vidaus kariuomenės junginių ir dalinių tarnybose;

7) SSRS vidaus reikalų liaudies komisariato (NKVD), SSRS vidaus reikalų ministerijos (MVD) ir SSRS valstybės saugumo ministerijos (MGB) vidaus kariuomenės karinėse prokuratūrose prokurorais, taip pat Lietuvos SSR prokuroru ir jo pavaduotojais bei prokurorais Lietuvos SSR prokuratūros Specialiųjų bylų ir Tardymo valstybės saugumo organuose priežiūros skyriuose arba prokurorais SSRS prokuratūroje ir SSRS respublikų prokuratūrose, veikusiose Lietuvoje po 1990 m. kovo 11 d.;

8) SSRS ir nacistinės Vokietijos okupacinių režimų represinių struktūrų, išvardytų šios dalies 2, 4, 5 punktuose, agentais ir informatoriais;

9) Vokietijos nacionalsocialistų darbininkų partijos (NSDAP), Visasąjunginės komunistų partijos (bolševikų) ir Sovietų Sąjungos komunistų partijos bei jos padalinių sąjunginėse respublikose vadovaujančiais darbuotojais.

*Tarnybų ir pareigų, kurias ėjusiems šio straipsnio 4 dalies 1-9 punktuose išvardytuose batalionuose, būriuose, junginiuose, institucijose, institucijų struktūrose, institucijų padaliniuose, valdybose, įstaigose, tarnybose, skyriuose, prokuratūrose, partijose (toliau - struktūros) asmenims neskiriamos nukentėjusiųjų asmenų valstybinės pensijos, sąrašą tvirtina Lietuvos Respublikos Vyriausybė.

*Šio straipsnio 4 dalies nuostata dėl nukentėjusiųjų asmenų valstybinių pensijų neskyrimo asmenims, tarnavusiems ar dirbusiems 4 dalyje išvardytose struktūrose bei ėjusiems Lietuvos Respublikos Vyriausybės patvirtintame sąraše nurodytas pareigas (šio straipsnio 5 dalis), Lietuvos Respublikos Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka netaikoma asmenims, kurie tarnybos ar darbo nurodytose struktūrose metu ar vėliau dėl politinių motyvų buvo represuoti (įkalinti, nuteisti ar ištremti), taip pat tiems asmenims, kurie tarnaudami ar dirbdami nurodytose struktūrose bendradarbiavo su pasipriešinimo (rezistencijos), Atgimimo laikotarpio (nuo 1987 m. rugpjūčio 23 d. iki 1990 m. kovo 11 d.) bei atkurtos nepriklausomos Lietuvos Respublikos (po 1990 m. kovo 11 d.) organizacijomis bei struktūromis ir vykdė specialias jų užduotis, siekdami atkurti Lietuvos nepriklausomybę ir veikdami Lietuvos Respublikos labui.

***Pastaba.** Pripažinti, kad Lietuvos Respublikos valstybinių pensijų įstatymo 7, 11, 15 straipsnių pakeitimo ir papildymo įstatymas (Nr. [VIII-1730](#), 2000-06-13, Žin., 2000, Nr. 52-1487) prieštarauja Lietuvos Respublikos Konstitucijos 71 straipsnio 2 daliai.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [I-1012](#), 95.07.04, Žin., 1995, Nr. 59-1476 (95.07.19)

Nr. [I-1484](#), 96.07.11, Žin., 1996, Nr. 73-1750 (96.07.31)

Nr. [VIII-493](#), 97.11.04, Žin., 1997, Nr. 104-2622 (97.11.19)

Nr. [VIII-967](#), 98.12.10, Žin., 1998, Nr. 114-3192 (98.12.30)

Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas, [Nutarimas](#)

00.02.10, Žin., 2000, Nr. 14-370 (00.02.18)

Nr. [VIII-1730](#), 2000.06.13, Žin., 2000, Nr. 52-1487 (2000.06.28)
Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas, [Nutarimas](#)
2002-06-19, Žin., 2002, Nr. 62-2515 (2002-06-21)
Nr. [IX-1298](#), 2003-01-21, Žin., 2003, Nr. 14-538 (2003-02-07)
Nr. [IX-2217](#), 2004-05-04, Žin., 2004, Nr. 80-2835 (2004-05-14)
Nr. [IX-2383](#), 2004-07-15, Žin., 2004, Nr. 116-4330 (2004-07-27)
Nr. [IX-2493](#), 2004-10-12, Žin., 2004, Nr. 158-5759 (2004-10-30)
Nr. [X-75](#), 2005-01-12, Žin., 2005, Nr. 7-188 (2005-01-18)
Nr. [X-208](#), 2005-05-19, Žin., 2005, Nr. 71-2554 (2005-06-07)
Nr. [X-726](#), 2006-06-22, Žin., 2006, Nr. 77-2970 (2006-07-14)
Nr. [X-1736](#), 2008-09-29, Žin., 2008, Nr. 119-4494 (2008-10-16)

12 straipsnis. Valstybinės pensijos nukentėjusiems dėl 1991 metų sausio 11–13 dienomis vykdytos agresijos ir po to buvusių įvykių asmenims ir jų šeimos nariams

Nukentėjusiųjų asmenų valstybinė pensija skiriama asmenims, pripažintiems nedarbingais ar iš dalies darbingais (iki 2005 m. liepos 1 d. – invalidais) dėl 1991 metų sausio 11–13 dienomis vykdytos agresijos ir po to buvusių įvykių. Ši pensija mokama asmenims:

- 1) pripažintiems netekusiais 75–100 procentų darbingumo (iki 2005 m. liepos 1 d. – I grupės invalidais), – 8 valstybinių pensijų bazių dydžio;
- 2) pripažintiems netekusiais 60–70 procentų darbingumo (iki 2005 m. liepos 1 d. – II grupės invalidais), – 6 valstybinių pensijų bazių dydžio;
- 3) pripažintiems netekusiais 45–55 procentų darbingumo (iki 2005 m. liepos 1 d. – III grupės invalidais), – 4 valstybinių pensijų bazių dydžio.

Jeigu šio straipsnio pirmojoje dalyje nurodyti asmenys senatvės pensijos amžių sukako iki 2005 m. liepos 1 d. arba šį amžių suka po nurodytosios datos nukentėjusiųjų asmenų valstybinės pensijos gavimo laikotarpiu, jiems paskirtos ir iki pat senatvės pensijos amžiaus sukakties mokėtos nukentėjusiųjų asmenų valstybinės pensijos mokamos iki gyvos galvos.

Nukentėjusiųjų asmenų valstybinė pensija skiriama asmenų, žuvusių dėl 1991 metų sausio 11–13 dienomis vykdytos agresijos ir po to buvusių įvykių, motinoms, sukausioms 50 metų arba pripažintoms nedarbingomis ar iš dalies darbingomis (iki 2005 m. liepos 1 d. – invalidėmis), taip pat tėvams, sukausiems senatvės pensijos amžių arba pripažintiems nedarbingais ar iš dalies darbingais (iki 2005 m. liepos 1 d. – invalidais). Šiems asmenims mokama 8 valstybinių pensijų bazių dydžio nukentėjusiųjų asmenų valstybinė pensija.

Lietuvos Respublikos nepriklausomybės gynėjams, sužalotiems 1991 metų sausio 11–13 dienomis ir po to vykdytos SSRS agresijos metu, bet dėl to netapusiems invalidais, valstybinių pensijų bazės dydžio nukentėjusiųjų asmenų valstybinė pensija skiriama, kai jie suka senatvės pensijos amžių arba pripažįstami nedarbingais ar iš dalies darbingais, netekusiais 60 procentų ir daugiau darbingumo (iki 2005 m. liepos 1 d. – I ar II grupės invalidais) dėl susirgimo, nesusijusio su 1991 metų sausio 11–13 dienomis ir po to vykdytos SSRS agresijos.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [I-1123](#), 95.12.12, Žin., 1995, Nr. 102-2282 (95.12.15)
Nr. [VIII-493](#), 97.11.04, Žin., 1997, Nr. 104-2622 (97.11.19)
Nr. [VIII-907](#), 98.10.22, Žin., 1998, Nr. 98-2709 (98.11.11)
Nr. [VIII-977](#), 98.12.16, Žin., 1998, Nr. 115-3235 (98.12.31)
Nr. [X-75](#), 2005-01-12, Žin., 2005, Nr. 7-188 (2005-01-18)
Nr. [X-208](#), 2005-05-19, Žin., 2005, Nr. 71-2554 (2005-06-07)

13 straipsnis. Nukentėjusiųjų asmenų, pripažintų nedarbingais ar iš dalies darbingais (iki 2005 m. liepos 1 d. – invalidais), sukausių senatvės pensijos amžių, kalėjusių ar išbuvusių tremtyje ne mažiau kaip 15 kalendorinių metų buvusios TSRS Tolimosios Šiaurės rajonuose ar jiems prilygintose vietovėse, valstybinės pensijos

Šio įstatymo 11 straipsnio pirmosios dalies 2–6 ir 8–10 punktuose išvardytiems asmenims, pripažintiems nedarbingais ar iš dalies darbingais, netekusiais 60 procentų ir daugiau darbingumo (iki 2005 m. liepos 1 d. – I ar II grupės invalidais) arba sukausiems senatvės pensijos amžių, skiriama ir mokama nukentėjusiųjų asmenų valstybinė pensija valstybinių pensijų bazės dydžio, išskyrus šio straipsnio antrojoje dalyje numatytus atvejus.

Nukentėjusiųjų asmenų valstybinė pensija skiriama šio įstatymo 11 straipsnio pirmosios dalies 2–8 punktuose išvardytiems asmenims, kurie tapo nedarbingais ar iš dalies darbingais (iki 2005 m. liepos 1 d. – invalidais):

1) neteisėto kalinimo ir tremties, pasipriešinimo 1940–1990 metų okupacijoms (rezistencijos) veiksmų metu;

2) būdami išvežti priverstiniais darbams, būdami getuose ir koncentracijos stovyklose;

3) būdami kitokio tipo prievartinėse stovyklose;

4) dalyvaudami karo veiksmuose bei atlikdami būtinąją karinę tarnybą ar karinius mokymus sovietinėje armijoje arba vėliau buvo pripažinti nedarbingais ar iš dalies darbingais (iki 2005 m. liepos 1 d. – invalidais) dėl ligų, susijusių su karine tarnyba;

5) dėl Černobylio atominės elektrinės avarijos padarinių likvidavimo darbų poveikio.

Nukentėjusiųjų asmenų valstybinė pensija mokama šio straipsnio antroje dalyje išvardytiems asmenims:

1) pripažintiems netekusiais 75–100 procentų darbingumo (iki 2005 m. liepos 1 d. – I grupės invalidais), – 2 valstybinių pensijų bazių dydžio;

2) pripažintiems netekusiais 60–70 procentų darbingumo (iki 2005 m. liepos 1 d. – II grupės invalidais), – 1,5 valstybinių pensijų bazės dydžio;

3) pripažintiems netekusiais 45–55 procentų darbingumo (iki 2005 m. liepos 1 d. – III grupės invalidais), – 0,75 valstybinių pensijų bazės dydžio.

Jeigu šio straipsnio antroje dalyje nurodyti asmenys senatvės pensijos amžių sukako iki 2005 m. liepos 1 d. arba šį amžių suka po nurodytos datos nukentėjusiųjų asmenų valstybinės pensijos gavimo laikotarpiu, jiems paskirtos ir iki pat senatvės pensijos amžiaus sukakties mokėtos nukentėjusiųjų asmenų valstybinės pensijos mokamos iki gyvos galvos, išskyrus asmenis, kurie sukakę senatvės pensijos amžių įgijo teisę gauti didesnę nukentėjusiųjų asmenų valstybinę pensiją.

Šio įstatymo 11 straipsnio pirmosios dalies 2 punkte išvardytiems asmenims, kurie kalėjo ar išbuvo tremtyje ne mažiau kaip 15 kalendorinių metų buvusios TSRS Tolimosios Šiaurės rajonuose ar jiems prilygintose vietovėse pagal Lietuvos Respublikos Vyriausybės patvirtintą buvusios TSRS Tolimosios Šiaurės rajonų ir jiems prilygintų vietovių sąrašą, valstybinių pensijų bazės dydžio nukentėjusiųjų asmenų valstybinė pensija skiriama ir mokama likus 5 metams iki senatvės pensijos amžiaus. Ši pensija skiriama ir mokama su sąlyga, kad asmeniui nėra mokama jokia Lietuvos Respublikos ar kitos valstybės pensija ar nuolatinė kompensacinė išmoka už ypatingas darbo sąlygas.

Nukentėjusiųjų asmenų valstybinės pensijos taip pat skiriamos bei mokamos šio įstatymo 11 straipsnio antrosios dalies 2 ir 4 punktuose nurodytų asmenų tėvams, pripažintiems nedarbingais ar iš dalies darbingais, netekusiais 60 procentų ir daugiau darbingumo (iki 2005 m. liepos 1 d. – I ar II grupės invalidais) arba sukakusiems senatvės pensijos amžių, ir yra valstybinių pensijų bazės dydžio.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [I-1484](#), 96.07.11, *Žin.*, 1996, Nr. 73-1750 (96.07.31)

Nr. [VIII-189](#), 97.04.22, *Žin.*, 1997, Nr. 38-925 (97.05.02)

Nr. [VIII-493](#), 97.11.04, *Žin.*, 1997, Nr. 104-2622 (97.11.19)

Nr. [VIII-907](#), 98.10.22, *Žin.*, 1998, Nr. 98-2709 (98.11.11)

Nr. [VIII-967](#), 98.12.10, *Žin.*, 1998, Nr. 114-3192 (98.12.30)

Nr. [VIII-1231](#), 99.06.15, *Žin.*, 1999, Nr. 57-1834 (99.06.30)

Nr. [IX-2383](#), 2004-07-15, *Žin.*, 2004, Nr. 116-4330 (2004-07-27)

Nr. [IX-2493](#), 2004-10-12, *Žin.*, 2004, Nr. 158-5759 (2004-10-30)

Nr. [X-208](#), 2005-05-19, *Žin.*, 2005, Nr. 71-2554 (2005-06-07)

Nr. [X-1736](#), 2008-09-29, *Žin.*, 2008, Nr. 119-4494 (2008-10-16)

14 straipsnis. Nukentėjusiųjų asmenų valstybinės našlių ir našlaičių pensijos

Nukentėjusiųjų asmenų valstybinė našlių ir našlaičių pensija skiriama asmenų, žuvusių dėl 1991 metų sausio 11–13 dienomis vykdytos agresijos ir po to buvusių įvykių:

1) našlaičiams (vaikams ir įvairiems) iki 18 metų, taip pat vyresniems kaip 18 metų, jeigu jie pripažinti neįgaliaisiais (iki 2005 m. liepos 1 d. – invalidais) iki 18 metų ir jeigu jie visą laiką nuo 18 metų sukakties yra nedarbingi ar iš dalies darbingi (invalidai), taip pat vidurinių bei nustatyta tvarka įregistruotų aukštųjų, aukštesniųjų ir profesinių mokyklų dieninių skyrių studentams ir moksleiviams iki šių mokyklų baigimo, bet ne ilgiau, negu jiems sukaks 24 metai;

2) nesudariusioms kitos santuokos našlėms nepaisant amžiaus.

Kiekvienam iš šių asmenų mokama 8 valstybinių pensijų bazių dydžio našlių ar našlaičių pensija.

Teisę į valstybinių pensijų bazės dydžio nukentėjusiųjų asmenų valstybinę našlių ir našlaičių pensiją turi pasipriešinimo 1940–1990 metų okupacijoms dalyvių, žuvusių kovos lauke ar suėmimo metu, nužudytų ar mirusių tardymo ar kalinimo metu, nuteistų mirties bausmė, jei bausmė įvykdyta, našliai (našlės), taip pat našlaičiai vaikai (įvaikai), jeigu jie tėvų mirties metu buvo nepilnamečiai, bei politinių kalinių vaikai (įvaikai), jeigu jie abiejų kalinčių tėvų mirties metu (taip pat jeigu vienas tėvų (tėvių) buvo miręs, ištremtas arba dingęs be žinios, o kitas kalėjo) buvo nepilnamečiai. Šioje dalyje nurodytiems asmenims nustatyta nukentėjusiųjų asmenų valstybinė našlaičių pensija skiriama ir mokama, jei jie neturi teisės į kitą nukentėjusiųjų asmenų valstybinę pensiją.

Šio straipsnio trečiojoje dalyje nurodytų nukentėjusiųjų asmenų valstybinę našlių ir našlaičių pensija skiriama ir mokama, jeigu turintys teisę ją gauti asmenys yra sukakę senatvės pensijos amžių arba pripažinti nedarbingais ar iš dalies darbingais, netekusiais 60 procentų ir daugiau darbingumo (iki 2005 m. liepos 1 d. – I ar II grupės invalidais).

Nukentėjusiųjų asmenų valstybinę našlių ir našlaičių pensija taip pat skiriama:

1) mirus asmeniui, pripažintam nedarbingu ar iš dalies darbingu (iki 2005 m. liepos 1 d. – invalidu) dėl 1991 metų sausio 11–13 dienomis vykdytos agresijos ir po to buvusių įvykių (12 straipsnio pirmoji dalis);

2) asmeniui žuvus pasipriešinimo 1940–1990 metų okupacijoms (rezistencijos) veiksmų metu, taip pat žuvus ar mirus neteisėto kalinimo ar tremties metu;

3) asmeniui mirus dėl Černobylio atominės elektrinės avarijos padarinių likvidavimo darbų poveikio;

4) asmeniui žuvus ar mirus būtiniosios karinės tarnybos ar karinių mokymų sovietinėje armijoje (1945 07 22–1991 12 31) metu arba vėliau mirus dėl ligų, susijusių su karine tarnyba;

5) mirus šio įstatymo 11 straipsnio pirmosios dalies 2, 3, 5 ir 10 punktuose nurodytiems asmenims ir 11 straipsnio pirmosios dalies 4 ir 7 punktuose nurodytiems asmenims, kurie nustatyta tvarka iki mirties buvo pripažinti nedarbingais ar iš dalies darbingais (iki 2005 m. liepos 1 d. – invalidais) arba kurie mirė nukentėjusiųjų asmenų valstybinės pensijos gavimo laikotarpiu.

Šio straipsnio penktojoje dalyje nurodytų asmenų sutuoktiniams ir vaikams (įvaikiams) nukentėjusiųjų asmenų valstybinę našlių ir našlaičių pensija mokama tokiomis pačiomis sąlygomis ir gavėjui priklausiusios nukentėjusiųjų asmenų valstybinės pensijos dalimis, kaip nurodyta šio įstatymo 9 straipsnyje. Mirus asmeniui, kuriam nukentėjusiųjų asmenų valstybinę pensija buvo paskirta atsižvelgiant į tai, kad asmuo buvo netekęs 45–55 procentų darbingumo (iki 2005 m. liepos 1 d. pripažintas III grupės invalidu), nustatant nukentėjusiųjų asmenų valstybinę našlių ir našlaičių pensijos dydį laikoma, kad mirusiam asmeniui priklausė nukentėjusiųjų asmenų valstybinę pensija, kaip asmeniui, netekusiui 60–70 procentų darbingumo (iki 2005 m. liepos 1 d. pripažintam II grupės invalidu). Jei žuvusiam (mirusiam) asmeniui nebuvo paskirta nukentėjusiųjų asmenų valstybinę pensija, nustatant našlių ir našlaičių pensijos dydį laikoma, kad žuvusiam (mirusiam) asmeniui priklausė 1,5 valstybinių pensijų bazės.

Šiame straipsnyje nurodytų asmenų sutuoktiniams ir vaikams (įvaikiams) nukentėjusiųjų asmenų našlių ir našlaičių valstybinės pensijos skiriamos ir mokamos tais atvejais, kai jie yra Lietuvos Respublikos piliečiai, kurių duomenys apie gyvenamąją vietą Lietuvos Respublikoje, o neturinčių gyvenamosios vietos – apie savivaldybę, kurioje jie gyvena, yra įrašyti į Lietuvos Respublikos gyventojų registrą ir kai jie negauna iš kitos valstybės panašaus pobūdžio pensijos (išskyrus valstybinę socialinio draudimo pensiją) ar kitokios nuolatinės kompensacinės išmokos.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [I-1012](#), 95.07.04, *Žin.*, 1995, Nr. 59-1476 (95.07.19)

Nr. [I-1123](#), 95.12.12, *Žin.*, 1995, Nr. 102-2282 (95.12.15)

Nr. [I-1484](#), 96.07.11, *Žin.*, 1996, Nr. 73-1750 (96.07.31)

Nr. [VIII-493](#), 97.11.04, *Žin.*, 1997, Nr. 104-2622 (97.11.19)

Nr. [VIII-967](#), 98.12.10, *Žin.*, 1998, Nr. 114-3192 (98.12.30)

Nr. [VIII-977](#), 98.12.16, *Žin.*, 1998, Nr. 115-3235 (98.12.31)

Nr. [VIII-1187](#), 99.05.18, *Žin.*, 1999, Nr. 48-1525 (99.06.02)

Nr. [VIII-1390](#), 99.11.04, *Žin.*, 1999, Nr. 99-2846 (99.11.24)

Nr. [X-75](#), 2005-01-12, *Žin.*, 2005, Nr. 7-188 (2005-01-18)

Nr. [X-208](#), 2005-05-19, *Žin.*, 2005, Nr. 71-2554 (2005-06-07)

Nr. [X-978](#), 2006-12-12, *Žin.*, 2006, Nr. 141-5404 (2006-12-28)

Nr. [X-1736](#), 2008-09-29, *Žin.*, 2008, Nr. 119-4494 (2008-10-16)

15 straipsnis. Nukentėjusiųjų asmenų valstybinių pensijų mokėjimas

Nukentėjusiųjų asmenų valstybines pensijas skiria ir moka Valstybinio socialinio draudimo fondo valdybos teritoriniai skyriai, vadovaudamiesi šiuo įstatymu, Valstybinių socialinio draudimo pensijų įstatymu ir Valstybinių socialinio draudimo pensijų skyrimo bei mokėjimo nuostatais.

Nukentėjusiųjų asmenų valstybinių pensijų skyrimo, mokėjimo ir pristatymo išlaidos valstybinio socialinio draudimo fondui apmokamos iš valstybės biudžeto.

Nukentėjusiųjų asmenų valstybinės pensijos skiriamos, mokamos ir ginčai dėl šių pensijų nagrinėjami Valstybinių socialinio draudimo pensijų įstatymo V skyriaus bei Valstybinių socialinio draudimo pensijų skyrimo ir mokėjimo nuostatų nustatyta valstybinėms socialinio draudimo pensijoms tvarka.

****Nukentėjusių asmenų valstybinės pensijos asmenims, tapusiems invalidais dėl 1991 metų sausio 11-13 dienomis vykdytos agresijos ir po to buvusių įvykių, bei šio įstatymo nustatytais atvejais jų tėvams, sutuoktiniams ir vaikams skiriamos pateikus Lietuvos Respublikos generalinės prokuratūros pažymą, pasipriešinimo 1940-1990 metų okupacijoms (rezistencijos) veiksmų dalyviams bei šio įstatymo nustatytais atvejais jų tėvams, sutuoktiniams ir vaikams skiriamos pateikus Lietuvos gyventojų genocido ir rezistencijos tyrimo centro pažymą, o asmenims, Antrojo pasaulinio karo metais tarnavusiems antihitlerinės koalicijos valstybių veikiančiose armijose, partizanų būriuose ar junginiuose, taip pat tapusiems invalidais dalyvaujant karo veiksmuose, bei asmenims, tapusiems invalidais būtiniosios karinės tarnybos ar karinių mokymų sovietinėje armijoje metu, taip pat žuvusiųjų (mirusiųjų) šios tarnybos ar mokymų metu atitinkamiems šeimos nariams pateikus Krašto apsaugos ministerijos pažymą. Jeigu nukentėjusiųjų asmenų valstybinę pensiją skiriančiam ar mokančiam Valstybinio socialinio draudimo fondo valdybos teritoriniam skyriui kilo abejonių, kad besikreipiantis šios pensijos arba ją jau gaunantis asmuo tarnavo ar dirbo šio įstatymo 11 straipsnio 4 dalyje išvardytose struktūrose bei ėjo Lietuvos Respublikos Vyriausybės patvirtintame sąraše nurodytas pareigas (šio įstatymo 11 straipsnio 5 dalis), teritorinis skyrius kreipiasi į Lietuvos gyventojų genocido ir rezistencijos tyrimo centrą su prašymu išduoti pažymą apie asmens tarnybos ar darbo represinėse struktūrose faktą.***

Nukentėjusiųjų asmenų valstybinės pensijos mokamos, nepaisant nukentėjusiųjų asmenų kitų pajamų.

Nukentėjusiųjų asmenų valstybinės pensijos gavėjui, persikėlusiam nuolat gyventi į užsienį, ši pensija nemokama.

Nukentėjusiųjų asmenų valstybinės pensijos gavėjui mirus, ši pensija išmokama jį laidojusiems asmenims už mirties mėnesį, jei ji dar nebuvo išmokėta, ir dar paskirtos pensijos už vieną mėnesį dydžio suma.

***Pastaba.** Pripažinti, kad Lietuvos Respublikos valstybinių pensijų įstatymo 7, 11, 15 straipsnių pakeitimo ir papildymo įstatymas (Nr. [VIII-1730](#), 2000-06-13, Žin., 2000, Nr. 52-1487) prieštarauja Lietuvos Respublikos Konstitucijos 71 straipsnio 2 daliai.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [I-1484](#), 96.07.11, Žin., 1996, Nr. 73-1750 (96.07.31)

Nr. [VIII-967](#), 98.12.10, Žin., 1998, Nr. 114-3192 (98.12.30)

Nr. [VIII-1730](#), 2000.06.13, Žin., 2000, Nr. 52-1487 (2000.06.28)

Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas, [Nutarimas](#)

2002-06-19, Žin., 2002, Nr. 62-2515 (2002-06-21)

Nr. [XI-531](#), 2009-12-08, Žin., 2009, Nr. 151-6778 (2009-12-22)

16 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas

Šis įstatymas įsigalioja nuo 1995 metų sausio 1 dienos.

Šiame įstatyme nurodytos pensijos skiriamos nuo šio įstatymo įsigaliojimo. Valstybinės našlių ir našlaičių pensijos skiriamos tik už asmenis, mirusius po šio įstatymo įsigaliojimo, išskyrus 14 straipsnyje nurodytuosius.

Iki šio įstatymo įsigaliojimo nukentėjusiems asmenims paskirtos pensijos perskaičiuojamos šio įstatymo ir Valstybinių socialinio draudimo pensijų įstatymo nustatyta tvarka bei terminais.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [I-1012](#), 95.07.04, Žin., 1995, Nr. 59-1476 (95.07.19)

Nr. [VIII-189](#), 97.04.22, Žin., 1997, Nr. 38-925 (97.05.02)

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Pakeitimai:

1.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [I-1012](#), 95.07.04, Žin., 1995, Nr. 59-1476 (95.07.19)

DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS VALSTYBINIŲ PENSIJŲ ĮSTATYMO PAPILDYMO IR PAKEITIMO

Įstatymo pakeitimai ir papildymai taikomi nuo 1995 m. sausio 1 d., išskyrus 3 straipsnio pakeitimus, kurie įsigalioja nuo Įstatymo priėmimo dienos.

2.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [I-1123](#), 95.12.12, Žin., 1995, Nr. 102-2282 (95.12.15)

DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS VALSTYBINIŲ PENSIJŲ ĮSTATYMO PAKEITIMO

3.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [I-1484](#), 96.07.11, Žin., 1996, Nr. 73-1750 (96.07.31)

LIETUVOS RESPUBLIKOS VALSTYBINIŲ PENSIJŲ ĮSTATYMO 11, 13, 14, 15 STRAIPSNIŲ PAPILDYMO IR PAKEITIMO ĮSTATYMAS

4.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [VIII-152](#), 97.03.25, Žin., 1997, Nr.30-708 (97.04.09)

LIETUVOS RESPUBLIKOS VALSTYBINIŲ PENSIJŲ ĮSTATYMO 6 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

5.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [VIII-189](#), 97.04.22, Žin., 1997, Nr.38-925 (97.05.02)

LIETUVOS RESPUBLIKOS VALSTYBINIŲ PENSIJŲ ĮSTATYMO 13 STRAIPSNIO PAPILDYMO IR 16 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

6.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [VIII-493](#), 97.11.04, Žin., 1997, Nr.104-2622 (97.11.19)

LIETUVOS RESPUBLIKOS VALSTYBINIŲ PENSIJŲ ĮSTATYMO 2, 3, 5, 8, 10, 11, 12, 13, 14 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO ĮSTATYMAS

Šis įstatymas įsigalioja nuo 1998 m. sausio 1 d.

7.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [VIII-553](#), 97.12.02, Žin., 1997, Nr.115-2911 (97.12.17)

LIETUVOS RESPUBLIKOS VALSTYBINIŲ PENSIJŲ ĮSTATYMO 4, 5, 6 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO ĮSTATYMAS

8.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [VIII-771](#), 98.06.09, Žin., 1998, Nr.56-1546 (98.06.19)

LIETUVOS RESPUBLIKOS VALSTYBINIŲ PENSIJŲ ĮSTATYMO 4, 5, 9 STRAIPSNIŲ PAPILDYMO IR PAKEITIMO ĮSTATYMAS

9.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [VIII-907](#), 98.10.22, Žin., 1998, Nr.98-2709 (98.11.11)

LIETUVOS RESPUBLIKOS VALSTYBINIŲ PENSIJŲ ĮSTATYMO 2, 12, 13 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO ĮSTATYMAS

Šis įstatymas įsigalioja nuo 1999 m. sausio 1 d.

10.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [VIII-967](#), 98.12.10, Žin., 1998, Nr.114-3192 (98.12.30)

LIETUVOS RESPUBLIKOS VALSTYBINIŲ PENSIJŲ ĮSTATYMO 11, 13, 14, 15 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO ĮSTATYMAS

Šis įstatymas įsigalioja nuo 1999 m. sausio 10 d., išskyrus Valstybinių pensijų įstatymo 11 straipsnio 1 dalies 4 punkto ir 11 straipsnio 3 dalies pakeitimus bei papildymus, taip pat 13 straipsnio 2 dalies 3 punktą, kurie įsigalioja nuo 2000 m. sausio 1 d.

11.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [VIII-977](#), 98.12.16, Žin., 1998, Nr.115-3235 (98.12.31)

LIETUVOS RESPUBLIKOS VALSTYBINIŲ PENSIJŲ ĮSTATYMO 12 IR 14 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMAS

Šis įstatymas įsigalioja nuo 1999 m. sausio 1 d.

12.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [VIII-1187](#), 99.05.18, Žin., 1999, Nr.48-1525 (99.06.02)

LIETUVOS RESPUBLIKOS VALSTYBINIŲ PENSIJŲ ĮSTATYMO 14 STRAIPSNIO PAKEITIMO IR PAPILDYMO ĮSTATYMAS

13.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [VIII-1231](#), 99.06.15, Žin., 1999, Nr.57-1834 (99.06.30)

LIETUVOS RESPUBLIKOS VALSTYBINIŲ PENSIJŲ ĮSTATYMO 13 STRAIPSNIO PAKEITIMO IR PAPILDYMO ĮSTATYMAS

Šis įstatymas įsigalioja nuo 2000 m. sausio 1 d.

14.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [VIII-1390](#), 99.11.04, Žin., 1999, Nr.99-2846 (99.11.24)

LIETUVOS RESPUBLIKOS VALSTYBINIŲ PENSIJŲ ĮSTATYMO 3 STRAIPSNIO PAPILDYMO IR 14 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

Šis įstatymas įsigalioja ir jame numatytos nukentėjusių asmenų valstybinės našlaičių pensijos skiriamos ir mokamos nuo 1999 m. gruodžio 1 d. Įsigaliojus šiam įstatymui, anksčiau paskirtos našlaičių pensijos nemokamos.

15.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [VIII-1730](#), 2000.06.13, Žin., 2000, Nr. 52-1487 (2000.06.28)

VALSTYBINIŲ PENSIJŲ ĮSTATYMO 7, 11, 15 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO ĮSTATYMAS

Šis įstatymas įsigalioja nuo 2000 m. liepos 1 d.

16.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [IX-114](#), 2000 12 21, Žin., 2000, Nr. 111-3578 (2000 12 29)

VALSTYBINIŲ PENSIJŲ ĮSTATYMO 5 STRAIPSNIO PAKEITIMO IR PAPILDYMO ĮSTATYMAS

Šis įstatymas įsigalioja nuo 2001 m. sausio 1 d.

17.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [IX-185](#), 2001 02 20, Žin., 2001, Nr. 21-693 (2001 03 09)

VALSTYBINIŲ PENSIJŲ ĮSTATYMO 3 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

18.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [IX-1013](#), 2002-07-02, Žin., 2002, Nr. 73-3089 (2002-07-19)

VALSTYBINIŲ PENSIJŲ ĮSTATYMO 1 IR 3 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO ĮSTATYMAS

Šis įstatymas įsigalioja nuo 2003 m. sausio 1 d.

19.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [IX-1298](#), 2003-01-21, Žin., 2003, Nr. 14-538 (2003-02-07)

PILIETYBĖS ĮSTATYMO ĮGYVENDINIMO ĮSTATYMO, VALSTYBINIŲ SOCIALINIO DRAUDIMO PENSIJŲ ĮSTATYMO, ŠALPOS (SOCIALINIŲ) PENSIJŲ ĮSTATYMO, MOKSLININKŲ VALSTYBINIŲ PENSIJŲ LAIKINOJO ĮSTATYMO, VALSTYBINIŲ PENSIJŲ ĮSTATYMO PAKEITIMO IR PAPILDYMO ĮSTATYMAS

Šis įstatymas, išskyrus šio Įstatymo šeštojo skirsnio 2 straipsnį, įsigalioja nuo 2003 m. kovo 1 d.

20.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [IX-1367](#), 2003-03-13, Žin., 2003, Nr. 32-1314 (2003-04-02)

VALSTYBINIŲ PENSIJŲ ĮSTATYMO 4 IR 5 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO ĮSTATYMAS

21.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [IX-1791](#), 2003-10-16, Žin., 2003, Nr. 102-4587 (2003-10-31)

VALSTYBINIŲ PENSIJŲ ĮSTATYMO 4 IR 5 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMAS

Šis įstatymas įsigalioja nuo 2004 m. sausio 1 d.

22.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [IX-2217](#), 2004-05-04, Žin., 2004, Nr. 80-2835 (2004-05-14)

VALSTYBINIŲ SOCIALINIO DRAUDIMO PENSIJŲ ĮSTATYMO, VALSTYBINIŲ ŠALPOS IŠMOKŲ ĮSTATYMO, MOKSLININKŲ VALSTYBINIŲ PENSIJŲ LAIKINOJO ĮSTATYMO, VALSTYBINIŲ PENSIJŲ ĮSTATYMO, VALSTYBĖS PARAMOS BŪSTUI ĮSIGYTI AR IŠSINUOMOTI ĮSTATYMO, PINIGINĖS SOCIALINĖS PARAMOS MAŽAS PAJAMAS GAUNANČIOMS ŠEIMOMS (VIENIEMS GYVENANTIEMS ASMENIMS) ĮSTATYMO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

23.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [IX-2238](#), 2004-05-18, Žin., 2004, Nr. 88-3209 (2004-06-03)

VALSTYBINIŲ PENSIJŲ ĮSTATYMO 4, 5 IR 6 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMAS

Šis įstatymas įsigalioja nuo 2005 m. sausio 1 d.

24.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [IX-2383](#), 2004-07-15, Žin., 2004, Nr. 116-4330 (2004-07-27)

VALSTYBINIŲ PENSIJŲ ĮSTATYMO 11, 13 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO ĮSTATYMAS

Šis įstatymas įsigalioja nuo 2005 m. sausio 1 d.

25.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [IX-2493](#), 2004-10-12, Žin., 2004, Nr. 158-5759 (2004-10-30)

VALSTYBINIŲ PENSIJŲ ĮSTATYMO 11 IR 13 STRAIPSNIŲ PAPILDYMO ĮSTATYMAS

Šis įstatymas įsigalioja nuo 2005 m. liepos 1 d.

26.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [IX-2539](#), 2004-11-04, Žin., 2004, Nr. 171-6299 (2004-11-26)

MOKSLININKŲ VALSTYBINIŲ PENSIJŲ LAIKINOJO ĮSTATYMO, VALSTYBINIŲ PENSIJŲ ĮSTATYMO, TEISĖJŲ VALSTYBINIŲ PENSIJŲ ĮSTATYMO, VALSTYBINIŲ SOCIALINIO DRAUDIMO SENATVĖS PENSIJŲ IŠANKSTINIO MOKĖJIMO ĮSTATYMO, PINIGINĖS SOCIALINĖS PARAMOS MAŽAS PAJAMAS GAUNANČIOMS ŠEIMOMS (VIENIEMS GYVENANTIEMS ASMENIMS) ĮSTATYMO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

Šis įstatymas įsigalioja nuo 2005 m. sausio 1 d.

27.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [X-75](#), 2005-01-12, Žin., 2005, Nr. 7-188 (2005-01-18)

VALSTYBINIŲ PENSIJŲ ĮSTATYMO 11, 12 IR 14 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO ĮSTATYMAS

Šis įstatymas, išskyrus šio straipsnio 2 dalyje nurodytą atvejį, įsigalioja nuo 2005 m. vasario 1 d.

Šio įstatymo nuostatos dėl Valstybinių pensijų įstatymo 11 straipsnio 1 dalies 1 punkto pakeitimo bei 12 straipsnio papildymo 3 dalimi įsigalioja nuo 2005 m. liepos 1 d.

Šis įstatymas netenka galios nuo 2005 m. liepos 1 d.:

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [X-208](#), 2005-05-19, Žin., 2005, Nr. 71-2554 (2005-06-07)

NEĮGALIŲJŲ SOCIALINĖS INTEGRACIJOS ĮSTATYMO, VALSTYBINIŲ PENSIJŲ ĮSTATYMO, MOKSLININKŲ VALSTYBINIŲ PENSIJŲ LAIKINOJO ĮSTATYMO, VALSTYBINIŲ SOCIALINIO DRAUDIMO SENATVĖS PENSIJŲ IŠANKSTINIO MOKĖJIMO ĮSTATYMO, TEISĖJŲ VALSTYBINIŲ PENSIJŲ ĮSTATYMO, PENSIJŲ KAUPIMO ĮSTATYMO, LIETUVOS NEPRIKLAUSOMYBĖS AKTO SIGNATARŲ STATUSO ĮSTATYMO PAKEITIMO IR PAPILDYMO ĮSTATYMAS

Šis įstatymas, išskyrus antrojo skirsnio 3 straipsnį, įsigalioja nuo 2005 m. liepos 1 d.

28.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [X-208](#), 2005-05-19, Žin., 2005, Nr. 71-2554 (2005-06-07)

NEĮGALIŲJŲ SOCIALINĖS INTEGRACIJOS ĮSTATYMO, VALSTYBINIŲ PENSIJŲ ĮSTATYMO, MOKSLININKŲ VALSTYBINIŲ PENSIJŲ LAIKINOJO ĮSTATYMO, VALSTYBINIŲ SOCIALINIO DRAUDIMO SENATVĖS PENSIJŲ IŠANKSTINIO MOKĖJIMO ĮSTATYMO, TEISĖJŲ VALSTYBINIŲ PENSIJŲ ĮSTATYMO, PENSIJŲ KAUPIMO ĮSTATYMO, LIETUVOS NEPRIKLAUSOMYBĖS AKTO SIGNATARŲ STATUSO ĮSTATYMO PAKEITIMO IR PAPILDYMO ĮSTATYMAS

Šis įstatymas, išskyrus antrojo skirsnio 3 straipsnį, įsigalioja nuo 2005 m. liepos 1 d.

29.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [X-671](#), 2006-06-08, Žin., 2006, Nr. 72-2687 (2006-06-28)

VALSTYBINIŲ PENSIJŲ ĮSTATYMO 5 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

Šis įstatymas įsigalioja nuo 2006 m. liepos 1 d.

30.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [X-726](#), 2006-06-22, Žin., 2006, Nr. 77-2970 (2006-07-14)

VALSTYBINIŲ PENSIJŲ ĮSTATYMO 2 IR 11 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMAS

Šis įstatymas įsigalioja nuo 2007 m. sausio 1 d.

31.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [X-978](#), 2006-12-12, Žin., 2006, Nr. 141-5404 (2006-12-28)

PREZIDENTO ĮSTATYMO, VALSTYBINIŲ PENSIJŲ ĮSTATYMO, VIDAUS REIKALŲ, SPECIALIŲJŲ TYRIMŲ TARNYBOS, VALSTYBĖS SAUGUMO, KRAŠTO APSAUGOS, PROKURATŪROS, KALĖJIMŲ DEPARTAMENTO, JAM PAVALDŽIŲ ĮSTAIGŲ BEI VALSTYBĖS ĮMONIŲ PAREIGŲNŲ IR KARIŲ VALSTYBINIŲ PENSIJŲ ĮSTATYMO PAKEITIMO IR PAPILDYMO BEI VALSTYBINIŲ PENSIJŲ ĮSTATYMO 2 IR 11 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMO 1 STRAIPSNIO PRIPAŽINIMO NETEKUSIU GALIOS ĮSTATYMAS

Šis įstatymas, išskyrus šio skirsnio 2 straipsnį, įsigalioja nuo 2007 m. sausio 1 d.

32.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [X-1387](#), 2007-12-18, Žin., 2007, Nr. 138-5646 (2007-12-29)

VALSTYBINIŲ PENSIJŲ ĮSTATYMO 2, 4, 5, 6, 7, 9 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO ĮSTATYMAS

Šis įstatymas, išskyrus 7 straipsnį, įsigalioja nuo 2008 m. sausio 1 d.

33.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [X-1736](#), 2008-09-29, Žin., 2008, Nr. 119-4494 (2008-10-16)

VALSTYBINIŲ PENSIJŲ ĮSTATYMO 11, 13, 14 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO ĮSTATYMAS

Šis įstatymas įsigalioja 2009 m. sausio 1 d.

34.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [X-1768](#), 2008-11-06, Žin., 2008, Nr. 134-5175 (2008-11-22)

VALSTYBINIŲ PENSIJŲ ĮSTATYMO 4, 5, 6 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO ĮSTATYMAS
Šis įstatymas įsigalioja 2010 m. liepos 1 d.

Šio įstatymo įsigaliojimas pakeistas:

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XI-88](#), 2008-12-19, Žin., 2008, Nr. 149-6014 (2008-12-30)

VALSTYBINIŲ PENSIJŲ ĮSTATYMO 4, 5, 6 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO
ĮSTATYMO 4 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

35.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XI-531](#), 2009-12-08, Žin., 2009, Nr. 151-6778 (2009-12-22)

VALSTYBINIŲ PENSIJŲ ĮSTATYMO 3, 6, 8 IR 15 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMAS

Šio įstatymo 1, 3 ir 4 straipsniai įsigalioja 2010 m. sausio 1 d.

Šio įstatymo 2 straipsnis įsigalioja 2010 m. liepos 1 d.

*** Pabaiga ***

Konstitucinio Teismo nutarimai:

1.

Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas, [Nutarimas](#)

00.02.10, Žin., 2000, Nr.14-370 (00.02.18)

DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS VALSTYBINIŲ PENSIJŲ ĮSTATYMO 11 STRAIPSNIO 4 DALIES, LIETUVOS RESPUBLIKOS ASMENŲ, NUKENTĖJUSIŲ NUO 1939-1990 METŲ OKUPACIJŲ, TEISINIO STATUSO ĮSTATYMO 8 STRAIPSNIO 3 DALIES 2 PUNKTO ATITIKIMO LIETUVOS RESPUBLIKOS KONSTITUCIJAI IR LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS 1998 M. LIEPOS 3 D. NUTARIMU NR. 829 "DĖL 1939-1990 METŲ OKUPACIJŲ REPRESINIŲ STRUKTŪRŲ, TARNYBŲ IR PAREIGŲ, KURIAS ĖJUSIEMS ASMENIMS NESKIRIAMOS NUKENTĖJUSIŲ ASMENŲ VALSTYBINĖS PENSIJOS, SĄRAŠO PATVIRTINIMO" PATVIRTINTO SĄRAŠO "1939-1990 METŲ OKUPACIJŲ REPRESINĖS STRUKTŪROS, TARNYBOS IR PAREIGOS, KURIAS ĖJUSIEMS ASMENIMS NESKIRIAMOS NUKENTĖJUSIŲ ASMENŲ VALSTYBINĖS PENSIJOS" 9 BEI 12 PUNKTŲ ATITIKIMO LIETUVOS RESPUBLIKOS KONSTITUCIJAI IR LIETUVOS RESPUBLIKOS VALSTYBINIŲ PENSIJŲ ĮSTATYMO 11 STRAIPSNIO 4 DALIAI

2.

Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas, [Nutarimas](#)

2002-06-19, Žin., 2002, Nr. 62-2515 (2002-06-21)

DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS VALSTYBINIŲ PENSIJŲ ĮSTATYMO 7, 11, 15 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO ĮSTATYMO, LIETUVOS RESPUBLIKOS VALSTYBINIŲ PENSIJŲ ĮSTATYMO 7 STRAIPSNIO 1 BEI 4 DALIŲ IR LIETUVOS RESPUBLIKOS PREZIDENTO ĮSTATYMO 20 STRAIPSNIO 2 DALIES ATITIKTIES LIETUVOS RESPUBLIKOS KONSTITUCIJAI

3.

Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas, [Nutarimas](#)

2003-12-03, Žin., 2003, Nr. 115-5221 (2003-12-10)

DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS VALSTYBINIŲ SOCIALINIO DRAUDIMO PENSIJŲ ĮSTATYMO, LIETUVOS RESPUBLIKOS VALSTYBINIŲ PENSIJŲ ĮSTATYMO, LIETUVOS RESPUBLIKOS ĮSTATYMO "DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS VALSTYBINIŲ SOCIALINIO DRAUDIMO PENSIJŲ ĮSTATYMO PAKEITIMO IR PAPILDYMO" NUOSTATŲ ATITIKTIES LIETUVOS RESPUBLIKOS KONSTITUCIJAI, TAIP PAT DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS 1994 M. LAPKRIČIO 18 D. NUTARIMU NR. 1156 PATVIRTINTŲ VALSTYBINIŲ SOCIALINIO DRAUDIMO PENSIJŲ SKYRIMO IR MOKĖJIMO NUOSTATŲ 84 PUNKTO ATITIKTIES LIETUVOS RESPUBLIKOS KONSTITUCIJAI IR LIETUVOS RESPUBLIKOS VALSTYBINIŲ SOCIALINIO DRAUDIMO PENSIJŲ ĮSTATYMO 45 STRAIPSNIO 4 DALIAI (1994 M. LIEPOS 18 D. REDAKCIJA)

*** Pabaiga ***

Redagavo Aušrinė Trapinskienė (2009-12-22)
autrap@lrs.lt